

LIBRIS

Barbu Ștefănescu Delavrancea

PAGINI ALESE

REGIS

CUPRINS

Bunicul	5
Bunica	10
Palatul de cleștar	15
Neghiniță.....	26
Stăpânea odată	43
Şuer	78
Pravoslavnicul și slăninele.....	86
Fata moșului	92
Apă și foc	113
De azi și de demult	123
Sorcova	139
Domnu' Vucea	146
Bursierul	173
Hagi-Tudose	180
Odinioară	206
Biografie.....	212

BUNICUL

Se scutură din salcâmi o ploaie de miresme.

Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce se gândește? La nimic. Înnumără florile care cad. Se uită-n fundul grădinii. Se scarpină-n cap. Iar înnumără florile scuturate de adiere.

Pletele lui albe și crețe parcă sunt niște ciorchini de flori albe; sprâncenele, mustațile, barba... peste toate au nins anii mulți și grei.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară: blânzi și mângâietori.

Cine trânti poarta?

— Credeam că s-a umflat vântul... o, bată-vă norocul, cocoșeii moșului!

Un băietan ș-o fetiță, roșii și bucalai, sărutără mâinile lui „tata-moșu”.

— Tată-moșule, zise fetița, de ce zboară păsările?

— Fiin'că au aripi, răspunse bătrânul sorbind-o din ochi.

— Păi, rațele n-au aripi? De ce nu zboară?

— Zboară, zise băiatul, dar pe jos.

Bătrânul cuprinse într-o mâna pe fată și în cealaltă pe băiat.

— O, voinicii moșului!...

Și zâmbi pe sub mustați, și-i privi cu atâta dragoste, că ochii lui erau numai lumină și

binecuvântare.

— Tată-moșule, da' cocorii un' se duc când se duc?

— În țara cocorilor.

— În țara cocorilor?

— Da.

— Dar rândunelele un' se duc când se duc?

— În țara rândunelelor.

— În țara rândunelelor?

— Da.

— Tată-moșule, aş vrea să-mi crească și mie aripi și să zbor sus de tot, până în slava cerului, zise băiatul netezindu-i barba.

— Dacă ţi-o creşte ţie aripi, zise fata, mie să-mi

prinzi o presură și un sticlete.

— Da... hî... hî... păi ce fel... și mie?

Fata se întristă.

Bătrânul o mângâie și zise băiatului:

— Bine, să prinzi și pentru tine, să prinzi și pentru ea.

— Ție două și mie două... nu e-asa, tată-moșule?

— Firește, ție două, lui două și mie una.

— Vrei și tu, tată-moșule? întrebă băiatul cu mândrie.

— Cum de nu?! Mie un scatiu.

Ce fericiti sunt!

Băiatul încălecă pe un genunchi și fata pe altul.

Bunicul îi joacă. Copiii bat în palme. Bunicul le cântă „Măi cazace, căzăcele, ce cați noaptea prin argele”...

O femeie uscățivă intră pe poartă cu două doniți de apă. Copiii tăcură din râs și bunicul din cântec.

E muma lor și fata lui.

Cum îl văzu, începu:

— I... tată, și d-ta... iar îi răzgâi... o să ţi să suie în cap...

Femeia intră în casă.

— Să-i bată norocul și sănătatea, șopti moșul că și cum ar fi mustrat pe cineva, și sărută în creștetul capului și pe unul, și pe altul.

Și iar începu râsul, și jocul, și cântecul.

Se osteni bunicul. Stătu din joc. Copiii începură să-l mângâie.

Din vorbă în vorbă, copiii se făcură stăpâni pe
obrajii bunicului.

- Partea asta este a mea.
- Și partea asta, a mea!
- Mustața asta este a mea.
- Și asta, a mea!

La barbă se-ncurcară. Bunicul îi împăcă,
zicându-le:

- Pe din două.

Și copiii o și despicăra, cam repede, că bătrânul
strânse din ochi.

- Jumătate mie.
- Și jumătate mie.

Și după ce o împărțiră frătește, începu lauda.

Băiatul:

- Mustața mea e mai lungă.

Fata:

- Ba a mea e mai lungă!

Și băiatul întinse d-o mustață și fata de alta, ba
a lui, ba a ei să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lăcrămile, dar tăcu și-i împăcă¹
zicându-le:

- Amândouă sunt deopotrivă.
- Ș-a mea, ș-a ei!
- Ș-a mea, ș-a lui!

La obraji cearta se aprinse mai tare.

- Partea mea e mai frumoasă.
- Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zâmbi.

— Ba a mea, că e mai caldă!

— Ba a mea, că e mai dulce!

— Ba a mea, că nu e ca a ta!

— Ba a mea, că are un ochi mai verde!

— Ba a mea, că are un ochi și mai verde!

Bunicul abia se ținea de râs.

— Ba a mea!

— Ba a mea!

Și băiatul, înfuriindu-se, trase o palmă în partea fetei.

Fata țipă, sări de pe genunchiul bătrânului, se repezi și trase o palmă în partea băiatului.

Băiatul, cu lăcrămile în ochi, sărută partea lui, și fata, suspinând pe a ei.

Mama lor ieși pe ușă și întrebă răstit:

— Ce e asta, viermi neadormiți?

Obrajii bunicului erau roșii și calzi.